

OBEJMUJE WERSJĘ USTAWY SPRZED NOWELIZACJI.

Art. 1. 1. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.

1. Wyrok WSA z dnia 28.02.08, sygn. II SA/Kr 1292/07. Maksymalnie szeroka interpretacja pojęcia dostępu do informacji mogłaby doprowadzić do całkowitego paraliżu funkcjonowania organów administracji publicznej, byłaby bowiem jednoznaczna z nałożeniem na nie obowiązku umożliwienia przeprowadzania osobistych, "prywatnych" działań kontrolnych przez właściwie nieograniczoną liczbę podmiotów. Prawo do uzyskania informacji nie może przeradzać się w kompetencję do przeprowadzenia przez dowolną osobę czynności o charakterze nieomal procesowym, tak jak oględziny przedmiotu.
2. Wyrok NSA z dnia 16.04.10, sygn. I OSK 83/10. Adresat wniosku o udostępnienie informacji publicznej musi przede wszystkim ustalić czy żądana informacja jest informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 uodip. W przypadku gdy żądana informacja nie jest informacją publiczną nie stosuje się przepisów ustawy, wobec czego adresat wniosku powinien o tym zawiadomić wnioskodawcę. Nie wchodzi wówczas w grę możliwość wydania decyzji odmownej na podstawie art. 16.
3. Post. NSA z dnia 24 stycznia 2006 r., I OSK 928/05. Udzieloną w trybie uodip stanowić mogą zatem jedynie wiadomości o projektowanych aktach prawnych, czy aktach nieogłoszonych
4. Wyrok NSA z 2 lipca 2003r., sygn. II SA 837/2003. Uodip publicznej przyjęła szerokie rozumienie przedmiotu regulacji. Co do zasady, wszystko co wiąże się bezpośrednio z funkcjonowaniem i trybem działania podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, stanowi informację publiczną. W razie wątpliwości, czy żądana informacja mieści się w przedmiocie uregulowanym ustawą, należy - respektując zasadę powszechnego dostępu - interpretować przepisy na korzyść wykonującego prawo do takiej informacji
5. Wyrok WSA z dnia 08.09.06, sygn. II Sab/Wa 40/06. Wniosek o udzielenie informacji publicznej nie może zmierzać do kwestionowania żądanych informacji, nie może być próbą nawiązania polemiki. Wniosek ma dotyczyć faktów, nie może być zaś środkiem do ich kwestionowania.
6. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 14.10.09., sygn. II SAB/Wa 81/09. Informacja publiczna dotyczy sfery faktów. Jest nią treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, treść wystąpień, opinii i ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Informację publiczną stanowi więc treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej, związanych z nim bądź w jakikolwiek sposób dotyczących go. Są nią zarówno treści dokumentów bezpośrednio przez organ wytworzonych, jak i te, których używa przy realizacji przewidzianych prawem zadań (także te, które tylko w części go dotyczą), nawet gdy nie pochodzą wprost od niego
7. Wyrok WSA w Olsztynie, z dnia 11.09.09, sygn. II SA/OI 713/09. Przepisy u.d.i.p. nie zawierają podstawy prawej do skutecznego żądania wykładni zapisów umowy zawartej przez organ samorządu terytorialnego. Interpretacja taka nie mieści się w definicji informacji publicznej.
8. Wyrok NSA z dnia 19.08.09, sygn. I OSK 683/09. Art. 13 ust. 4 ustawy o pracownikach samorządowych stanowi, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami związanymi ze stanowiskiem określonym w ogłoszeniu o naborze. Przepis ten przesądza więc, że informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru są informacją publiczną, ale tylko w zakresie wskazanym w art. 13 ust. 4 ustawy. Wszelkie zaś pozostałe informacje o kandydatach nie będą informacją publiczną w rozumieniu ustawy. Przywołując orzecznictwo sądów administracyjnych, Sąd pierwszej instancji stwierdził, że prawo do informacji obejmuje prawo dostępu do informacji publicznej, nie zaś prawo domagania się doręczenia samego egzemplarza dokumentu, w którym informacja publiczna może być zawarta. W niniejszej sprawie cv, list motywacyjny oraz wymienione kserokopie dokumentów, są dokumentami prywatnymi kandydatów. Dokumenty prywatne, jako takie, nie stanowią w opinii Sądu pierwszej instancji informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej.
9. Wyrok WSA z dnia 7.07.2009 r., sygn. II SAB/OI 19/09. Pod pojęciem informacji o sprawie publicznej należy rozumieć każdą czynność i każde działanie organu władzy publicznej w sferze prawa administracyjnego, czy w sferze prawa cywilnego. zob. również wyrok WSA z dnia 15.10.2007 r., sygn. II SAB/Kr 56/07. Zakresem uodip objęte mogą być również umowy cywilnoprawne, jeżeli zawierane są przez organy władzy publicznej lub też przez podmioty pełniące funkcje publiczne – wyrok NSA z dnia 18.08.2010 r., sygn. I OSK 844/10.
10. Wyrok WSA z dnia 08.10.08., sygn. IV Sab/Po 14/08. Ustalenie prawidłowości i sposobu wykonania umowy cywilnoprawnej nie jest przedmiotem mieszczącym się w pojęciu informacji publicznej.
11. Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 07.07.09., sygn. II SAB/OI 19/09. Organy uprawnione do wykonywania zadań publicznych, z założenia nie podejmują innych czynności jak załatwianie spraw publicznych, przy czym wykonywanie zadania publicznego nie może polegać na realizacji sprawy prywatnej i stąd pod pojęciem informacji o sprawie publicznej należy rozumieć każdą czynność i każde działanie organu władzy publicznej w sferze prawa administracyjnego, czy w sferze prawa cywilnego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 października 2007r. sygn. II SAB/Kr 56/07, niepubl.).
12. Wyrok WSA z dnia 17.12.2008 r., sygn. II SAB/Rz 39/08. Żądanie udzielenia porady prawnej, nie dotyczy informacji publicznej i w tym zakresie nie mają zastosowania przepisy uodip.

13. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 czerwca 2007r. sygn. akt SAB/Wa 175/06.** Opinia prawna sporządzona przez pracownika organu dla potrzeb załatwienia konkretnej sprawy, czy też bliżej nieokreślonej liczby spraw, jako dokument wewnętrzny, służący załatwieniu spraw i realizacji zadań organu, posiada walor informacji publicznej.
14. **Wyrok WSA z dnia 08.10.08, sygn. IV SAB/Po 14/08.** Żądanie wstępu do pomieszczeń organu nie mieści się w zakresie sprawy publicznej
15. **Wyrok NSA z dnia 18.09.08, sygn. I OSK 315/08.** Informacją publiczną są nie tylko dokumenty bezpośrednio zredagowane i wytworzone przez organ administracji publicznej, ale przymiot taki posiadać będą także te, których organ, używa do zrealizowania powierzonych prawem zadań, nawet gdy prawa autorskie należą do innego podmiotu. Wobec powyższego petycja mieszkańców, ponad wszelką wątpliwość, jest dokumentem zawierającym informację publiczną
16. **Wyrok NSA z dnia 09.02.07, sygn. I OSK 517/06.** Akta kandydatów na wyższe stanowiska w służbie cywilnej, w tym wykorzystane w postępowaniu kwalifikacyjnym testy, zadania symulacyjne, spełniają podmiotowe kryteria informacji publicznej. Stanowią bowiem informację o działalności organów publicznych.
17. **Wyrok NSA z dnia 20.11.03 r., sygn. II SAB 372/03.** Informacja o wykształceniu pracownika socjalnego odpowiedzialnego za przeprowadzenie wywiadów środowiskowych u strony jest informacją publiczną w rozumieniu uodip⁷.
18. **Post. NSA z dnia 21.12.05, sygn. I OSK 274/05, zob. post. NSA z dnia 17.06.05, sygn. OSK 1520/04.** Informacje dotyczące spółdzielni nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 uodip .
19. **Wyrok WSA z dnia 15.01.2008 r., sygn. II Sab/Bd 40/07.** Brak cech informacji publicznej powoduje, że brak jest podstaw do wydania decyzji w trybie uodip. Nie ma wówczas także obowiązku udostępnienia informacji. Organ, do którego wniesiono żądanie powinien natomiast wystosować pismo informacyjne o nienależeniu żądanej informacji do zakresu przedmiotowego ustawy.

Art. 1 ust. 2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi.

1. **Wyrok WSA w łodzi dnia 19.03.09, sygn. II SAB/łd 5/09.** Pomimo szerokiego zakresu pojęcia informacji publicznej, ustawa o dostępie do informacji publicznej stanowi w art. 1 ust. 2, że jej przepisy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Oznacza to, że nie każdy wniosek, z którego treści wynika żądanie udostępnienia informacji publicznej, może zostać załatwiony w trybie przepisów tej ustawy.
2. **Wyrok NSA z dnia 15 lipca 2003 r., II Sa 1214/03.** Forma decyzji nie jest właściwa dla udzielenia informacji ani poinformowania strony o tym, że z uwagi na regulację zawartą z odrębnej ustawy nie znajduje zastosowania ustawa o dostępie do informacji publicznej.

AKTA POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO JAKO INFORMACJA PUBLICZNA

1. **Post. NSA - I OSK 1165/09.** Decyzje administracyjne - o dostępie do których wnioskowała skarżąca spółka - są informacją publiczną w rozumieniu ustawy. Jest to bowiem informacja wytworzona przez organ jednostki samorządu terytorialnego, będący organem władzy publicznej, zaś okoliczność, że przedmiotowe decyzje wydane zostały w sprawie indywidualnej, nie może mieć wpływu na zakwalifikowanie ich jako informacji publicznej. Z tego względu Sąd uznał, że organ pozostaje w błędzie twierdząc, iż decyzje nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej. Jednocześnie Sąd wskazał, że przepisy wykluczają zajęcie stanowiska prezentowanego przez organ w niniejszej sprawie, bowiem nie można jednocześnie twierdzić, że informacja nie ma charakteru informacji publicznej i odmawiać dostępu do niej w oparciu o art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Powołanie się na przesłanki wskazane w tym przepisie oznacza, że organ uznaje że wnioskowana informacja jest informacją publiczną, ale z określonych przyczyn nie może zostać udzielona, a zajęcie takiego stanowiska winno skutkować wydaniem decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 przywołanej ustawy.
2. **Wyrok NSA z dnia 11 maja 2006 r. sygn. II OSK 812/05.** Przy rozpoznaniu wniosku o udostępnienie żądanej dokumentacji organ powinien był w pierwszej kolejności ustalić czy znajdują się w nim informacje niepodlegające udostępnieniu, tzn. zawierające dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 uodip. Dopiero po dokonaniu tych ustaleń należało podjąć czynności zmierzające do udostępnienia informacji lub wydać decyzję odmawiającą do nich dostępu. Jeżeli jakaś informacja nie może zostać udostępniona, to organ musi ustalić, jakie informacje podlegają ochronie ze względu na to, że są objęte tajemnicą. Musi zatem wskazać, czy dane te objęte są tajemnicą ze względu na ochronę danych osobowych w nich zawartych, czy też ze względu na prawo do prywatności lub tajemnicę państwową, służbową, skarbową.
3. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 25.03.09, sygn. II SAB/Wa 195/08.** Wbrew twierdzeniu organu, żądane informacje są informacjami publicznymi, bowiem akta sprawy administracyjnej, jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych, stanowią informację publiczną. Informacją publiczną jest również informacja o osobach pełniących funkcje publiczne, a w szczególności dokumenty, upoważniające te osoby do działania w sprawach publicznych. Należy zgodzić się ze skarżącym, że odrębną kwestią jest dostęp do takich informacji. Na organie spoczywa bowiem obowiązek ustalenia, które informacje podlegają udostępnieniu, a które podlegają ochronie w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.
4. **Wyrok NSA z dnia 7 marca 2003 r., sygn. II SA 3572/02, i z dnia 8.02.2005 r. (OSK 1113/04).** Na gruncie orzecznictwa sądownoadministracyjnego ugruntowało się stanowisko, iż akta postępowań prowadzonych przez podmioty publiczne w określonych przypadkach stanowią informację publiczną udostępnianą w trybie ustawy. O ile bowiem wgląd do akt sprawy w

toku postępowania przygotowawczego podlegać będzie rygorom art. 156 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U.Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), to już akta zakończonego postępowania przygotowawczego, w tym również umorzonego, podlegają udostępnieniu na zasadach dotyczących udostępniania informacji publicznej. Podkreśla się również, iż akta postępowań przygotowawczych stanowią informację o działalności organów publicznych, do których dostęp wypełnia dyspozycję art. 61 Konstytucji RP, statuującego publiczne prawo obywatela do informacji.

5. **Wyrok WSA w Lublinie z dnia 16 12 2005 r., II SAB/Lu 74/05, niepubl.** Akta sprawy administracyjnej jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych, stanowią informację publiczną w rozumieniu uodip.
6. **Wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 4 sierpnia 2004 r., II SAB/Rz, 26/04, niepubl.** Akta sprawy administracyjnej są bez wątplenia wiadomością wytworzoną przez szeroko rozumiane władze publiczne. Należy je uznać za informacje publiczne w rozumieniu uodip. Nie ma znaczenia czy mają postać dokumentów urzędowych czy też nie.
7. **Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 kwietnia 2005 r., IV SA/Po 1541/04, niepubl.** Akty postępowań prowadzonych przez podmioty publiczne są informacjami publicznymi. Kwestia ich udostępnienia czy zakazu będzie uzależniona od faktu czy nie podlega to wyłączeniom wynikającym z tajemnic ustawowo chronionych.
8. **Wyrok WSA z łodzi z dnia 7 kwietnia 2004 r., II SA/łd 12/04, niepubl.** Niedopuszczalne jest uznanie „z góry” akt administracyjnych w całości za niepodlegające udostępnieniu, bez żadnych ustaleń, tzn. bez nadania im charakteru tajemnicy służbowej i nie opatrzeniu zgodnie z ustawą o ochronie informacji niejawnych klauzulą poufne, bądź też wykazania, że dotyczą one prawnie chronionej tajemnicy. Zróżnicować należy kwestię dostępu do zawartych w takich aktach danych osobowych czy informacji stanowiących prawnie chronioną tajemnicę. Organ, odmawiając udostępnienia informacji, musi konsekwentnie wskazać dokumenty bądź dane podlegające wyłączeniu ze względu na ochronę powołanych dóbr.
9. **Wyroki NSA: z dnia 30 października 2002 r., sygn. akt II SA 1956/02; z dnia 11 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 812/05; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 5 marca 2009 r., IV SAB/Po 36/08.** Akta sprawy administracyjnej zawierające wnioski o ustalenie warunków na budowę oraz inną dokumentację niezbędną do wydania decyzji jak i akta każdej sprawy administracyjnej w ogólności, jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych stanowią informację publiczną. W orzecznictwie jest ugruntowane stanowisko, że informacją jest nie tylko prawo do informacji przetworzonej, ale też prawo wglądu do dokumentów /akt, materiałów/ będących w posiadaniu tego organu /wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 maja 2004 r., sygn. akt II SA/Wa 221/04; wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 stycznia 2004 r., sygn. akt II SAB 364/03; wyrok NSA z dnia 11 maja 2006 r., sygn. akt II OSK 812/05/.

Art. 2. 1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej "prawem do informacji publicznej".

2. Od osoby wykonującej prawo do informacji publicznej nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego.

1. **Wyrok WSA z dnia 11.02.2004 r., sygn. II SAB 391/03.** Na podstawie art. 2 ust. 1 uodip prawo do informacji przysługuje każdemu. Oznacza to więc poszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych w stosunku do art. 61 Konstytucji. Stąd pojęcie "każdego" oznacza zarówno osoby fizyczne, osoby prawne, jak i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, np. organizacje społeczne.
2. **Wyrok NSA z dnia 28.06.2005 r., sygn. OSK 1733/04.** Art. 54 Konstytucji RP w ust. 1 reguluje wolność pozyskiwania informacji, która ma charakter szerszy w stosunku do prawa do uzyskiwania informacji, o której mowa w art. 61 Konstytucji. Nie ulega wątpliwości, iż wolność ta, szczególnie istotna w praktyce dla dysponentów środków społecznego przekazu oraz dla dziennikarzy /przedstawicieli prasy/ jest wolnością pozyskiwania informacji "na własną rękę" i nie odpowiadają jej w przeciwieństwie do prawa do informacji obowiązki innych podmiotów do dostarczania informacji.
3. **Wyrok WSA z dnia 30.04.2007 r., sygn. II SA/Wa 2404/06.** Artykuł 2 uodip daje możliwość wystąpienia z wnioskiem każdemu, kto tej informacji żąda. Nie oznacza to jednak, że jeżeli z takim wnioskiem występuje osoba prawna to nie należy badać, czy osoba/osoby w jej imieniu występujące są upoważnione do jej reprezentowania.

Art. 3. 1. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do:

1) uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego,

1. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 23.09.09, sygn. II SA/Wa 978/09.** Podstawową cechą różniącą informację publiczną przetworzoną od informacji publicznej jest to, że informacji tej wprost organ nie posiada i dla jej wytworzenia niezbędne jest przeprowadzenie pewnych działań na posiadanych przez dany podmiot informacjach, w wyniku których to działań powstanie nowo jakościowo informacja. Taka nowo jakościowo informacja nie jest jedynie innym technicznie zestawieniem posiadanych informacji - innym sposobem uszeregowania posiadanych dotąd informacji, ale inną, jakościowo nową informacją, prowadzącą zazwyczaj do określonej oceny danego zjawiska, czy określonej interpretacji, znalezienia różnic albo podobieństw. Aby wytworzyć informację przetworzoną niezbędne jest poddanie posiadanych informacji analizie albo syntezie i wytworzenie w taki właśnie sposób nowej jakościowo informacji, która nie wynika z treści żadnej jednostkowej informacji, które podlegały procesowi przetwarzania, ale wynika z ich całościowego przetworzenia w określony sposób - w uogólnieniu, wynika z sumy (zbioru) jednostkowych informacji podlegających przetworzeniu. Zatem informacją przetworzoną nie jest inne uszeregowanie

posiadanych informacji, ale nowa jakość tkwiąca immanentnie w uzyskanej w wyniku przetworzenia nowej informacji. **Samo zestawienie**, uszeregowanie orzeczeń według określonego kryterium nie jest cechą informacji przetworzonej, ale cechą informacji pracochłonnej, a wytworzenie takiej informacji może jedynie stanowić o kosztach jej wytworzenia. **Czasochłonność**, kosztowność oraz trudności organizacyjno - techniczne lub biurowe, jakie wiążą się z przygotowaniem danej informacji publicznej, nie mogą zwalniać z obowiązku udostępnienia informacji. **Przeprowadzenie niezbędnych czynności anonimizacji** wybranych w powyższy sposób orzeczeń sądowych nie stanowi o wytworzeniu informacji przetworzonej, gdyż anonimizacja to wyłącznie czynność techniczna, w wyniku której nie powstaje żadna nowa informacja

- 2. Wyrok NSA z dnia 16.06.09, sygn. I OSK 57/09.** Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego należy zatem uznać taką, która - ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób, okoliczności rozstrzygnięcia i późniejszej realizacji - w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej (w tym także inne osoby i jednostki organizacyjne w zakresie, w jakim współuczestniczą w procesie wykonywania władzy publicznej gospodarują majątkiem Skarbu Państwa) ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Podstawowym elementem pozwalającym na właściwe uzasadnienie szczególnego interesu publicznego jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływało skutki dla potencjalnie dużego kręgu adresatów. Wnioskodawca musi więc wykazać, zgodnie z regułą koniecznego współdziałania organu i podmiotu ubiegającego się o załatwienie określonej sprawy w określony sposób, że informacje, które zamierza uzyskać, nie dotyczą wyłącznie jego interesu, jak również nakreślenia okoliczności i faktów, które zostaną uznane za wystarczające dla przyjęcia, że działa on w interesie publicznym, a sprawa o której chce zostać poinformowany ma szczególne znaczenie.
- 3. Wyrok NSA z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05.** Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Interes publiczny odnosi się w swej istocie do spraw związanych z funkcjonowaniem państwa oraz innych ciał publicznych jako pewnej całości, szczególnie z funkcjonowaniem podstawowej struktury państwa. Skuteczne działanie w ramach interesu publicznego wiąże się z możliwością realnego wpływania na funkcjonowanie określonych instytucji państwa w szerokim tego słowa znaczeniu. Zatem, w kwestii udzielania przez organy państwa informacji publicznej interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. usprawniałoby działanie jego organów.
- 4. Wyroki NSA z dnia 17.10.2006 r., sygn. I OSK 1347/05, oraz z dnia 23.01.2008 r., sygn. I OSK 521/07.** Informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma tak zwanej informacji publicznej prostej, dostępnej bez wykazywania przesłanki interesu publicznego. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią informacje proste, informacją przetworzoną, której udzielenie skorelowane jest z potrzebą wykazania przesłanki interesu publicznego
- 5. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 lutego 2006 r., sygn. II SA/Wa 1720/05, ONSAiWSA 2007/6/139.** Wnioskodawca występujący o udostępnienie informacji publicznej na etapie składania wniosku nie musi wiedzieć, że żądana przez niego informacja ma charakter informacji publicznej przetworzonej, a zatem w momencie formułowania i kierowania wniosku musi wskazywać powody, dla których spełnienie jego żądania będzie szczególnie istotne dla interesu publicznego. To podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej muszą wykazać, że objęte wnioskiem żądanie dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym.
- 6. Wyrok NSA z dnia 18.03.09, sygn. I OSK 1419/08.** W myśl przepisu art. 3 ust. 1 pkt 1 uodip uzyskanie tego typu informacji możliwe jest w zakresie, w jakim jest to szczególnie uzasadnione ze względu na interes publiczny. Pojęcie "interesu publicznego" jest pojęciem niedookreślonym, nieposiadającym zwartej, zapisanej formuły na gruncie obowiązującego prawa. Jego ustalenie następuje w kontekście różnego rodzaju zdarzeń społecznych, politycznych, gospodarczych. Za sprawę szczególnie istotną dla interesu publicznego uznaje się taką, która - ze względu na rodzaj, czas, miejsce, sposób oraz okoliczności rozstrzygnięcia i realizacji - w istotnym zakresie wpływa lub może wpływać na wykonywanie przez podmioty władzy publicznej ich uprawnień i obowiązków. W zakresie prawa dostępu do informacji oznacza to, że interes publiczny istnieje wówczas, gdy uzyskanie określonych informacji mogłoby mieć znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania państwa, np. w konsekwencji usprawniałoby działanie jego organów. Dla uzasadnienia szczególnego interesu publicznego niezbędne jest więc wykazanie, że działanie organów i innych podmiotów realizujących zadania publiczne wywołało lub będzie wywoływać skutki potencjalnie wobec dużego kręgu adresatów.
- 7. Wyrok WSA w Łodzi, sygn. II SA/Łd 974/08.** Niedopuszczalne jest uznanie, że już tylko samo istnienie obowiązku selekcji materiałów pod kątem usunięcia ze zbioru dokumentów informacji podlegających ochronie, stanowi działanie zmierzające do wytworzenia informacji przetworzonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy. Aprioryczne przesądzenie przez organ, że akta sprawy zawierają dokumenty podlegające ochronie, bez ich identyfikowania, ze wskazaniem na konkretną podstawę ochrony, nie wyczerpuje znamion zbadania materiału będącego przedmiotem wniosku pod tym kątem.
- 8. Wyrok WSA w Krakowie z dnia 30.01.2009 r., sygn. II SA.Kr 1258/08.** Informacja przetworzona to taka informacja, która została przygotowana "specjalnie" dla wnioskodawcy wedle wskazanych przez niego kryteriów".
- 9. WSA w Gliwicach z dnia 03.09. 2009r., sygn. IV SA/Gl 427/09.** Przetworzenie informacji polega na dokonaniu zmian w jej treści, a nie na odjęciu z jakiegoś dokumentu elementów niezwiązanych z jego treścią. Tzw. anonimizacja decyzji, polegająca na

wykreśleniu z niej niektórych elementów formalnych, dotyczących danych osobowych stron bez naruszenia samego rozstrzygnięcia administracyjnego, nie jest przetworzeniem informacji.

- 10. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2005 r., sygn. IV SAB/Wr 47/05, niepubl.** Proces przetworzenia, którego istotnym elementem jest włożenie wysiłku intelektualnego w przygotowywanie informacji, musi prowadzić do uzyskania jakościowo nowej informacji. Mamy zatem do czynienia z opracowaniem informacji jednostkowych i wykreowaniem nowego typu informacji.
- 11. Z uzasadnienia wyroku WSA w Gliwicach z dnia 3 lutego 2004 r., sygn. II SA/Ka 2910/03, niepubl.** Czynności organu takie jak np. selekcja dokumentów, uchwał, ich analiza pod względem treści są zwykłymi zabiegami związanymi z rozpatrywaniem wniosku i nie noszą cech przetwarzania informacji.
- 12. Wyrok WSA z dnia 11.04.2008 r., sygn. II SA/Wa 146/08.** Ustawa nie zakreśla definicji informacji przetworzonej, jednak należy przyjąć, iż informacja publiczna przetworzona to taka informacja, na którą składa się pewna suma informacji publicznej prostej. Ze względu jednak na treść żądania, udostępnienie wnioskodawcy konkretnej informacji publicznej nawet o prostym charakterze, wiązać się może z potrzebą przeprowadzenia odpowiednich analiz, zestawień, wyciągów, usuwania danych chronionych prawem. Takie zabiegi czynią zatem takie informacje proste, informacją przetworzoną.
- 13. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2005 r., sygn. IV SAB/Wr, niepubl.** Przetworzenie informacji jest zebraniem lub zsumowaniem często na podstawie różnych kryteriów, pojedynczych wiadomości znajdujących się w posiadaniu podmiotu. Oznacza konieczność odpowiedniego zestawienia informacji, samodzielnego ich zredagowania, związanego z koniecznością podjęcia czynności analitycznych, których końcowym efektem jest dokument pozwalający na dokonanie samodzielnej interpretacji i oceny.
- 14. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 13.05.09., sygn. IV SA/Wr 119/09.** Informowanie o działalności organów władzy publicznej nie ma charakteru bezwzględnego albowiem art. 61 ust. 3 Konstytucji dopuszcza w sytuacjach wyjątkowych jego ograniczenie w drodze ustawy (por. np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 7 listopada 2007 roku). Takie ograniczenie wprowadza właśnie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, z którego wynika, iż informację przetworzoną można uzyskać tylko w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. W art. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej ustawodawca sformułował jedną z zasad tej ustawy, że dostęp do informacji publicznej nie jest uzależniony od wykazania interesu prawnego lub faktycznego. Natomiast postanowienie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy jest wyjątkiem od tej zasady przewidującym wykazanie przez zainteresowanego uzyskaniem przetworzonej informacji publicznej, że uzyskanie takiej informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Na takie rozumienie postanowień tych przepisów wskazuje dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych.

2) wglądu do dokumentów urzędowych.

- 1. Wyrok NSA z dnia 18.08.10, sygn. I OSK 844/10.** Przepis ten należy interpretować rozszerzająco, zgodnie z konstytucyjną zasadą dostępu do wszelkich dokumentów obejmujących informację publiczną. Kryterium uzyskania dostępu do dokumentu jest istnienie okoliczności wyłączających udostępnienie informacji publicznej, a nie jego kwalifikacja jako dokumentu urzędowego.
- 2. Wyrok NSA z dnia 17.06.2010 r., sygn. I OSK 751/10.** Prawo wglądu do dokumentu urzędowego nie jest równoznaczne z obowiązkiem udostępnienia dokumentu w całości, gdyż jeżeli zawiera on dane chronione innymi ustawami, to udostępnienie powinno nastąpić w takiej formie, aby uniemożliwić zapoznanie się z tymi danymi. Jednakże w odniesieniu do tych dokumentów urzędowych można czynić rozważania dotyczące potrzeby ich anonimizacji.
- 3. Wyrok NSA z dnia 16.03.2009, sygn. I OSK 1261/08.** Dostęp do informacji publicznej realizowany jest w pierwszej kolejności przez wgląd do dokumentów urzędowych. Oznacza to, że skarżąca, zainteresowana uzyskaniem potwierdzonej kserokopii wykazu zrealizowanej infrastruktury na terenie działki nr [...] i rozliczenia kwoty wydatkowanej w trakcie realizacji inwestycji związanej z infrastrukturą przy budynku (...), ma prawo wglądu do interesujących ją dokumentów, może także domagać się udostępnienia ich kserokopii.
- 4. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 stycznia 2004r., sygn. akt II SAB 364/03.** Ponieważ zgodnie z art. 61 ust. 2 Konstytucji RP prawo do informacji obejmuje też dostęp do dokumentów, a Konstytucja na podstawie jej art. 8 jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej i jej przepisy stosuje się bezpośrednio, zatem nie można dokonywać takiej interpretacji art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej, która ograniczałaby wspomniane prawo wbrew wyraźnej regulacji art. 61 Konstytucji.
- 5. Wyrok z dnia 25.10.06r., sygn. II SAB/Gd 36/06 niepubl.** Zakresem uodip objęte są również umowy cywilnoprawne zawierane przez organy władzy publicznej oraz osoby pełniące funkcje publiczne, gdy dotyczą spraw publicznych, stanowią bowiem informacje wytworzone przez organ władzy publicznej. Dostęp do nich może podlegać ograniczeniu w myśl art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Jednak w niniejszej sprawie to skarżący nabyli nieruchomości od Agencji, stąd przepis art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie ograniczający dostęp do informacji publicznej ze względu na takie przyczyny jak prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy nie ma zastosowania
- 6. Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 06.05.09, sygn. IV SAB/Wr 4/09.** Protokoły posiedzeń władz kolegialnych uczelni są dokumentami wytworzonymi przez szeroko rozumiane władze publiczne. A zatem jako odnoszące się do działania podmiotów publicznych stanowią informację publiczną w rozumieniu ustawy. Informacją jest nie tylko prawo do informacji przetworzonej, ale też prawo wglądu do dokumentów /akt, materiałów/ będących w posiadaniu tego organu.

3) dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów.

1. Wyrok WSA z dnia 9.07.2008 r., II SA/łd 376/08. Pojęcie "wstępu na sesje rady gminy i posiedzenia jej komisji" użyte w art. 11b ust. 2 usg, podobnie jak i pojęcie "dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej", użyte w art. 3 ust. 1 pkt 3 uodip należy interpretować szeroko, a więc nie tylko jako możliwość "bycia obecnym" podczas obrad rady/sejmiku, czy też posiedzeń ich komisji, ale także w kontekście art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, jako prawo obywatela do rejestracji dźwięku lub obrazu z obrad rady/sejmiku i posiedzeń ich komisji.
2. Wyrok WSA w Opolu z dnia 12.10.09, sygn. II SA/Op 216/09. Statut gminy nie może obejmować materialnych aspektów obywatelskiego prawa do informacji publicznej. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej, ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy pochodzących z powszechnych wyborów. Dostępu tego ustawodawca nie ogranicza - w art. 7 ust. 1 pkt 3 czy też w art. 19 - różnymi uwarunkowaniami, jak to czyni w przypadku informacji publicznej, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w zw. z art.10 i 11 tej ustawy. W związku z powyższym należy stwierdzić, że skoro istnieje bezpośredni dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (w postaci wstępu na nie), to brak podstaw, aby nie udostępniać niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia, w tym dokonywanych nagrań.

2. Prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do niezwłocznego uzyskania informacji publicznej zawierającej aktualną wiedzę o sprawach publicznych.

1. Wyrok NSA z dnia 20.11.03, sygn. II SAB 372/03. Obowiązek udostępnienia informacji publicznej przez władze publiczne i inne podmioty wykonujące zadania publiczne nie dotyczy informacji ogólnodostępnej bądź informacji będącej już w posiadaniu wnioskującego o jej udostępnienie.
2. Wyrok WSA z dnia 25.11.08, sygn. II SAB/Bk 45/08. W przypadku w którym organ administracji odpowiada na wniosek o udzielenie informacji publicznej, lecz nie może podać żądanych informacji, bo ich nie ma, odpowiedź organu należy traktować jako udzielenie informacji, a nie jako bezczynność organu.

Art. 4. 1. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności:

- 1) organy władzy publicznej,**
- 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych,**
- 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa,**
- 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego,**
- 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.**

2. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są organizacje związkowe i pracodawców reprezentatywne, w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), oraz partie polityczne.

3. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

1. Wyrok NSA z dnia 06.03.08, sygn. I OSK 1918/07. Ustawodawca w art. 4 ust. 1 pkt 1 uodip expressis verbis nie wymienił żadnych organów władzy publicznej. Niewątpliwie w pkt 1 ustawodawca utożsamia z pojęciem organów władzy publicznej wszystkie organy administracyjne funkcjonujące w istniejącym aparacie władzy, a także te podmioty, których w sensie organizacyjnym nie zalicza się do administracji, a które są powołane w drodze ustawy do organizacji i realizacji zadań publicznych. Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 19.06.09, IV SAB/GI 30/09. Do udostępnienia informacji publicznej są zobowiązane podmioty, które są w faktycznym ich posiadaniu. Posiadanie należy bowiem identyfikować z istnieniem określonego stanu faktycznego, w którym w dyspozycji konkretnego podmiotu znajduje się informacja, o jaką występuje zainteresowany. Oznacza to, wbrew stanowisku organu, że zobowiązane do udostępniania informacji publicznych są nie tylko

podmioty, które informacje te same wytworzyły ale również te podmioty, które informacje te uzyskały od innych podmiotów w związku z realizacją ich zadań przewidzianych prawem i są w ich faktycznym posiadaniu.

2. **Post. NSA z dnia 21.11.06, sygn. I OSK 1231/06.** Zawarty w art. 4 uodip katalog jest katalogiem otwartym, jednak podmiotami zobowiązanymi do udostępniania informacji publicznej mogą być jedynie władze publiczne, podmioty wykonujące zadania publiczne lub też wymienione w ust. 2 tego artykułu organizacje związkowe i pracodawców oraz partie polityczne. W przypadku osób prawnych niereprezentujących Skarbu Państwa, jst, państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych lub innych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania publiczne, ustawa ograniczyła obowiązek udostępnienia informacji do tych, w których Skarb Państwa posiada pozycję dominującą. Przepis ten nie podlega wykładni rozszerzającej.

Art. 5. 1. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

2. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Wyrok TK z 20 03 2006 r.

3. Nie można, z zastrzeżeniem ust. 1 i 2, ograniczać dostępu do informacji o sprawach rozstrzyganych w postępowaniu przed organami państwa, w szczególności w postępowaniu administracyjnym, karnym lub cywilnym, ze względu na ochronę interesu strony, jeżeli postępowanie dotyczy władz publicznych lub innych podmiotów wykonujących zadania publiczne albo osób pełniących funkcje publiczne - w zakresie tych zadań lub funkcji.

4. Ograniczenia dostępu do informacji w sprawach, o których mowa w ust. 3, nie naruszają prawa do informacji o organizacji i pracy organów prowadzących postępowania, w szczególności o czasie, trybie i miejscu oraz kolejności rozpatrywania spraw.

1. Wyrok NSA z dnia 30.10.2003 r., sygn. II SA 1956/02. Jeżeli dane objęte tajemnicą prawnie chronioną znajdują się w aktach postępowania, można je „zabialkować”, co uniemożliwi ich poznanie przez osoby nieupoważnione, jednocześnie nie utajni całości akt, które są informacjami publicznymi?
2. Wyrok NSA z dnia 7.03.03, sygn. II SA 3572/02. Nie jest dopuszczalna odmowa udostępnienia informacji, z powołaniem się na fakt, iż wnioskodawca żądał dostępu do całości akt, a jakiś jej fragment jest z udostępnienia wyłączony.

Art. 7. 1. Udostępnianie informacji publicznych następuje w drodze:

1) ogłaszania informacji publicznych, w tym dokumentów urzędowych, w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w art. 8,

2) udostępniania, o którym mowa w art. 10 i 11,

3) wstępu na posiedzenia organów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, i udostępniania materiałów, w tym audiowizualnych i teleinformatycznych, dokumentujących te posiedzenia.

2. Dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny, z zastrzeżeniem art. 15.

1. **Post. NSA z dnia 12.21.05., sygn. I OSK 1210/05.** Skarga na prawidłowość prowadzenia BIP jest poza kognicją sądów administracyjnych, nie dotyczy bowiem aktów czy czynności związanych z prawami i obowiązkami indywidualnych podmiotów. Rozstrzygnięcie to nie pozbawia skarżącego ochrony sądowej. Jeżeli nie znalazł on w Biuletynie poszukiwanych informacji, mógł złożyć wniosek o ich udzielenie w trybie art. 7 ust. 1 pkt 2 uodip oraz ewentualną skargę na bezczynność organu w zakresie informacji udzielanej na wniosek –
2. **Wyrok WSA z dnia 26.09.07., sygn. II SA/Wa 2199/06.** Udostępnienie informacji, jako czynność materialno-techniczna, nie stwarza konieczności wydawania jakiegokolwiek decyzji, w tym także decyzji o umorzeniu postępowania. Jeśli natomiast organ odmawia udzielenia informacji, winien zrobić to poprzez wydanie decyzji ze wskazaniem powodów odmowy.
3. **WSA w Kielcach, 04.06.2008 r. sygn. II SAB/Ke 23/08.** Nie może budzić wątpliwości, iż udostępnienie informacji publicznej jest czynnością, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.
4. **Post. NSA z dnia 05.06.09., sygn. I OSK 531/09.** Uodip nie przewiduje ściśle określonej formy, w jakiej następuje udostępnienie informacji na wniosek. Każda odpowiedź pisemna czy wystosowana bezpośrednio do strony czy nawet doręczona jej za pośrednictwem sądu, musi być zatem uznana za dopuszczalną i wystarczającą z punktu widzenia oceny, czy organ pozostaje w bezczynności.

Art. 8. 1. Tworzy się urządowy publikator teleinformatyczny - Biuletyn Informacji Publicznej - w celu powszechnego udostępniania informacji publicznej, w postaci ujednoczonego systemu stron w sieci teleinformatycznej, zwany dalej "Biuletynem Informacji Publicznej".

2. Informacje publiczne są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2.

3. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

1. Wyrok NSA z dnia 25.09.08., sygn. I OSK 416/08. Tylko informacja publiczna nieudostępniona w BIP udostępniana jest na wniosek. Organ administracji w przypadku informacji udostępnionej w BIP nie ma obowiązku dokonywania wydruków z Biuletynu i przysyłania ich żądającemu.

4. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2, są obowiązane do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji dotyczących sposobu dostępu do informacji publicznych będących w ich posiadaniu i nieudostępnionych w Biuletynie Informacji Publicznej.

5. W przypadku wyłączenia jawności informacji publicznej, w Biuletynie Informacji Publicznej podaje się zakres wyłączenia, podstawę prawną wyłączenia jawności oraz wskazuje się organ lub osobę, które dokonały wyłączenia, a w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 2, podmiot, w interesie którego dokonano wyłączenia jawności.

6. Podmioty udostępniające informacje publiczne w Biuletynie Informacji Publicznej są obowiązane do:

- 1) oznaczenia informacji danymi określającymi podmiot udostępniający informację,**
- 2) podania w informacji danych określających tożsamość osoby, która wytworzyła informację lub odpowiada za treść informacji,**
- 3) dołączenia do informacji danych określających tożsamość osoby, która wprowadziła informację do Biuletynu Informacji Publicznej,**
- 4) oznaczenia czasu wytworzenia informacji i czasu jej udostępnienia**
- 5) zabezpieczenia możliwości identyfikacji czasu rzeczywistego udostępnienia informacji.**

1. Wyrok WSA z dnia 02.06.10, sygn. IV SAB/Wr 15/10. Udostępnienie informacji publicznej w BIP ma charakter generalny i nie wymaga wniosku żadnego podmiotu¹. Następuje ono ex lege, w wyniku realizacji obowiązku określonego w art. 8 ust. 3 ustawy i obejmuje całodobowy i nieprzerwany dostęp do informacji publicznych, spełniających warunki określone w art. 8 uodip oraz do dodatkowych informacji odpowiadających wymogom sformułowanym w art. 8 ust. 6 uodip.
2. Wyrok NSA z dnia 07.10.09, sygn. I OSK 169/09. BIP stanowi w swoim założeniu, platformę zapoznawania się z informacją dotyczącą spraw publicznych przez nieograniczony krąg adresatów i stąd też obowiązek umieszczenia informacji w Biuletynie nie rodzi po stronie jego potencjalnych odbiorców uprawnienia do żądania dokonania publikacji, lub jej usunięcia. Wszak sama czynność utworzenia biuletynu, czy też czynność zamieszczenia w nim określonej informacji publicznej, nie dotyczy ani uprawnień strony, ani też jej obowiązków. W konsekwencji wszelkie akty i czynności podejmowane przez organy administracji w związku z prowadzeniem BIP, jak i bezczynność w tym zakresie, nie mogą podlegać kontroli sądu administracyjnego. Tym bardziej, że w uodip nie istnieje żaden przepis prawa, który wskazywałby na uprawnienia strony do żądania zamieszczenia, bądź też usunięcia określonych informacji publicznej w BIP.
3. Wyrok WSA z dnia 10.01.08, sygn. II SAB/łd 29/07. Niewątpliwie obligatoryjne zamieszczanie informacji w elektronicznym biuletynie jest najszerszą z form udostępniania informacji, stanowiąc jednocześnie najprostszy, nieuciążliwy sposób jej uzyskania. Każdy, dysponując dostępem do Internetu może pozyskać w dowolnym czasie zamieszczane tam informacje bezpłatnie, w najszerszym zakresie. W przypadku trybu wnioskowego należy zaś wskazać dokładnie, udostępnienia jakiej informacji żądamy, jest to związane z oczekiwaniem na jej udzielenie i z reguły z pewną odpłatnością. Nie można mówić o tożsamości obydwu trybów.

Art. 10. 1. Informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej, jest udostępniana na wniosek.

2. Informacja publiczna, która może być niezwłocznie udostępniona, jest udostępniana w formie ustnej lub pisemnej bez pisemnego wniosku.

¹ M. Jaśkowska, Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa NSA, Toruń 2002, s. 55

1. **Postanowienie WSA w łodzi z dnia 22.09.09, sygn. II SAB/łd 59/09.** W ocenie Sądu, za czynność z zakresu administracji publicznej, która dotyczyłaby uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, w rozumieniu normy art. 3 § 2 pkt 4 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi nie można uznać samego sposobu utworzenia i prawidłowości prowadzenia Biuletynu Informacji Publicznej. Nie istnieje bowiem norma prawa powszechnie obowiązującego, która przyznawałaby stronie niniejszego postępowania uprawnienie do tego aby domagać się od organu, tak samego utworzenia, jak i określonego sposobu prowadzenia Biuletynu Informacji Publicznej.
2. **Wyrok NSA z dnia 10.01.07 r., sygn. I OSK 50/06.**Złożenie wniosku o udostępnienie informacji publicznej nie nakłada na podmiot zobowiązany obowiązku automatycznego udostępnienia informacji, gdyż w pierwszej kolejności powinien on stwierdzić, czy przepisy uodip znajdują zastosowanie w danej sytuacji, a następnie w przypadku pozytywnej odpowiedzi powinien ocenić, czy nie zachodzą przesłanki ograniczające dostępność informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 uodip. W sprawie należy zatem wyjaśnić, czy informacja, o której udostępnienie wystąpił skarżący, stanowi informację publiczną w rozumieniu uodipm bowiem jest to niezbędne do stwierdzenia, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności.
3. **wyrok WSA w Warszawie z dnia 10-12-2007, sygn. II SAB/Wa 86/07.** Nie zasługuje na uznanie stanowisko organu, że wniosek skarżącego z uwagi na formę listu elektronicznego, nieopatrzonego podpisem odręcznym bądź kwalifikowanym podpisem elektronicznym, nie stanowi wystarczającego prawnie żądania udzielenia informacji publicznej. Wniosek o udzielenie informacji publicznej nie wszczyna postępowania administracyjnego, nie zmierza do zakończenia procedury uzyskania takiej informacji decyzją odmowną (wnioskodawcy chodzi przecież o uzyskanie informacji, a nie o otrzymanie decyzji odmownej). Wniosek o udzielenie informacji może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego w sposób dostatecznie jasny, co jest przedmiotem wniosku. Przepisy KPA nie mają więc zastosowania na etapie złożenia wniosku. Dopiero do samej decyzji odmownej, z pewnymi odrębnościami wynikającymi z art. 16 ust. 2, stosuje się przepisy Kpa.
4. **Wyrok NSA z dnia 16.03.09, sygn. I OSK 1277/08.** W ocenie NSA za wniosek pisemny uznawać należy również przesłanie zapytania pocztą elektroniczną nawet gdy nie zostanie użyty podpis elektroniczny. Pogląd ten wydaje się uzasadniony brakiem konieczności pełnego zidentyfikowania wnioskodawcy, a to z uwagi na to, że żądając informacji nie musi się on wykazać jakimkolwiek interesem prawnym lub faktycznym, aby otrzymać informację. Wniosek o udzielenie informacji publicznej może przybrać każdą formę, o ile wynika z niego co jest przedmiotem wniosku. Wniosek taki wszczyna postępowanie w sprawie, ale na tym etapie nie mają jeszcze zastosowania przepisy Kpa.
5. **Post. NSA z dnia 14.03.06, sygn. I OSK 243/06.** W art. 16 ust. 2 uodip ustawodawca dokonał wyraźnego odesłania do przepisów k.p.a. jedynie w odniesieniu do decyzji wydawanych, zgodnie z ust. 1, w razie odmowy udzielenia informacji i umorzenia postępowania. Nie dokonał takiego odesłania w stosunku do całego postępowania zmierzającego do udzielenia informacji, czyli dokonania czynności materialno- technicznej.
6. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 23.09.09., sygn. II SAB/Wa 57/09.** Nie sposób zgodzić się jednocześnie z organem w kwestii żądania od skarżącego podania we wniosku danych osobowych w postaci imienia i nazwiska, adresu z kodem pocztowym, miejscowości i nr domu, a nadto podpisania wniosków, stosownie do art. 63 § 2 i § 3 k.p.a. Należy bowiem zauważyć, że przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej nie nakazują zachowania szczególnej formy wniosku. Brak jest w niej również nakazu, aby wnioskodawca musiał podawać swoje dane osobowe, albowiem może informację uzyskać ustnie lub też wnioskować o przesłanie jej na poste restante czy na adres skrytki pocztowej. Może też uczynić to drogą elektroniczną, podając adres swojej poczty e-mailowej. Oznacza to, że podmiotom obowiązany do udostępnienia informacji publicznej powołana ustawa nie nadała uprawnień do żądania tych danych. Natomiast odesłanie do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego ma miejsce tylko w odniesieniu do decyzji (art. 16 ust. 2 uodip).

Art. 11. Informacja publiczna może być udostępniana:

- 1) **w drodze wyłożenia lub wywieszenia w miejscach ogólnie dostępnych**
- 2) **przez zainstalowane w miejscach, o których mowa w pkt 1, urządzenia umożliwiające zapoznanie się z tą informacją.**

Art. 12. 1. Informacje publiczne udostępniane w sposób, o którym mowa w art. 10 i 11, są oznaczane danymi określającymi podmiot udostępniający informację, danymi określającymi tożsamość osoby, która wytworzyła informację lub odpowiada za treść informacji, danymi określającymi tożsamość osoby, która udostępniła informację, oraz datą udostępnienia.

2. Podmiot udostępniający informację publiczną jest obowiązany zapewnić możliwość:

- 1) **kopiowania informacji publicznej albo jej wydruk lub**
- 2) **przesłania informacji publicznej albo przeniesienia jej na odpowiedni, powszechnie stosowany nośnik informacji.**

Art. 13. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust.

2.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

1. **Wyrok WSA z dnia 20.02.09, sygn. II SA/Wa 1672/08.** Zgodnie z art. 286 § 2 pps. w związku z art. 13 ust. 1 odip, termin do załatwienia przez organ sprawy w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej wynosi 14 dni od dnia doręczenia akt organowi. Terminy określone w art. 35 k.p.a. nie znajdują tutaj zastosowania.
2. **Wyrok NSA z dnia 10.01.07, sygn. I OSK 50/06.** Sąd aby móc stwierdzić, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności musi rozstrzygnąć czy żądana informacja mieści się w ustawowym pojęciu informacji publicznej.
3. **Post. NSA z dnia 31.03.2008 r., sygn. I OSK 262/08.** Gdy skarga na bezczynność dotyczy udostępnienia informacji publicznej, nie musi być ona poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej. Skarga na bezczynność w przedmiotowej sprawie może być wniesiona bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa
4. **Wyrok WSA z dnia 23.09.09, sygn. II SAB/Wa 57/09.** Przed wniesieniem skargi na bezczynność w przedmiocie dostępu do informacji publicznej, nie jest wymagane wezwanie do usunięcia naruszenia prawa przewidziane przed sądami administracyjnymi.
5. **Wyrok NSA z dnia 10 stycznia 2007 r., sygn. I OSK 50/06.** W pierwszej kolejności należało wyjaśnić, czy informacja, o której udostępnienie wystąpił skarżący stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy. Jest to niezbędne, aby stwierdzić, że podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej pozostaje w bezczynności
6. **Wyrok WSA z dnia 14.10.08, sygn. II SAB/Bk 29/08.** Istota skargi na bezczynność polega na tym, że sąd uwzględniając taką skargę, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. Dla uwzględnienia skargi na bezczynność konieczne jest zatem uprzednie ustalenie, iż istnieje określony przepis prawa, który w tej konkretnej sprawie zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub podjęcia czynności. Bezczynność zachodzi bowiem, gdy w prawnie ustalonym terminie organ nie podjął żadnych czynności lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale mimo ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia, innego aktu lub też nie podjął innej stosownej czynności.
7. **Wyrok NSA z dnia 24 maja 2006r, 91 OSK 601/05), wyrok WSA z dnia 30 czerwca 2009 r., (II SAB/OI 14/09), postanowienie WSA z dnia 12 maja 2009 r., sygn. II SAB/Bk 5/09; post. WSA z dnia 3 czerwca 2009 r., sygn. SAB/Wa 22/09.** W sprawie skargi na bezczynność organu polegającej na nieudzieleniu informacji publicznej nie może mieć również zastosowania przepis art. 52 § 3 p.p.s.a. Przepis ten zawiera regulację w myśl której, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa. Wykładnia językowa art. 52 § 3 p.p.s.a. upoważnia do stwierdzenia, że przepis ten odnosi się do skarg na akty i czynności, a nie bezczynności w zakresie wydawania aktów. Powyższe wywody prowadzą do wniosku, że skoro ustawa nie stawia dodatkowych warunków do wniesienia skargi na bezczynność organu w sprawie dostępu do informacji publicznej, to może być ona wniesiona do sądu administracyjnego bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa.
8. **Post. NSA z dnia 31.03.08 r., sygn. I OSK 262/08.** Skarga na bezczynność w przedmiotowej sprawie może być wniesiona bez wezwania do usunięcia naruszenia prawa
9. **Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 20.10.09, sygn. II SAB/Bk 28/09.** W sprawie o udzielenie informacji publicznej bezpodstawne jest stwierdzenie bezczynności organu i obciążenie go negatywnymi konsekwencjami niezrozumienia intencji wnioskodawcy co do zakresu i treści żądanych informacji, gdy okoliczności sprawy wskazują, że organ podjął wszelkie kroki do pozytywnego załatwienia wniosku, a nieprzekazanie pełnych wnioskowanych informacji wynikało tylko i wyłącznie z niejasno sformułowanego żądania oraz braku reakcji strony po udzieleniu przez organ informacji publicznej - zdaniem strony niepełnej.
10. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 03.09.09, sygn. VIII SAB/Wa 19/09.** Jeżeli organ wskazuje na potrzebę dokładniejszego sprecyzowania żądania - mającego na celu umożliwienie udzielenia informacji publicznej, zaś osoba żądająca danej informacji odmawia takiego sprecyzowania żądania, to nie można, zatem zasadnie przypisywać organowi bezczynności. W tym przypadku, to raczej żądającemu informacji publicznej można przypisać bezczynność w postaci braku zwykłego współdziałania niezbędnego do uzyskania danej informacji (por. prawomocny wyrok WSA w Warszawie z 14.05.2007r. sygn. II SAB/Wa 170/06, Lex nr 344207).
11. **Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 01.09.09, sygn. II SAB/OI 29/09.** Prawo do informacji publicznej podlega również ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy, z zastrzeżeniem, że ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa (ust. 2). Niemniej jednak w takiej sytuacji organ jest zobowiązany do wydania decyzji na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p. Tylko w przypadku gdy żądana informacja nie stanowi informacji publicznej bądź dotyczy takiej informacji, w stosunku do której istnieje odmienny tryb dostępu, organ może odmówić jej udzielenia w formie zwykłego pisma (por. np. wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2003 r., II SA 4059/02, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2007 r., sygn. akt II SA/Wa 162/07, LEX nr 322803, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 lutego 2009 r., sygn. akt II SA/OI 991/08, LEX 481026).

- 12. Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 27.08.09, sygn. IV SAB/GI 36/09.** 1. Wniesienie skargi do sądu administracyjnego na bezczynność organu administracyjnego polegającą na nieudostępnieniu informacji publicznej w rozumieniu przepisów uodip nie jest uwarunkowane wyczerpaniem środka zaskarżenia przewidzianego w kpa. Nie jest także wymagane poprzedzenie takiej skargi środkiem uregulowanym w przepisie art. 52 par. 1 ppsa, ponieważ nie dotyczy ona ani aktu ani czynności, dla skuteczności zaskarżenia których konieczne jest uprzednie wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.
- 13. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 26.08.09, sygn. II SAB/Wa 46/09.** Nie można natomiast mówić o bezczynności organu, gdy organ nie może podać żądanych informacji, bo ich po prostu nie posiada. W sytuacji gdy organ nie ma żądanej informacji, ewentualne orzeczenie sądu zobowiązujące do udzielenia informacji byłoby w ogóle nie wykonalne. Nie można zmusić do udzielenia informacji, której się nie posiada.
- 14. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 26.04.07 r., sygn. II SA/Wa 162/07, oraz wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15.03.07 r., sygn. II SAB/Bk 69/06.** Złożenie wniosku o udostępnienie informacji publicznej (nawet na urzędowym druku), nie wszczyna jeszcze postępowania administracyjnego.

Art. 14. 1. Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, podmiot obowiązany do udostępnienia powiadamia pisemnie wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazuje, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona niezwłocznie. W takim przypadku, jeżeli w terminie 14 dni od powiadomienia wnioskodawca niełoży wniosku o udostępnienie informacji w sposób lub w formie wskazanych w powiadomieniu, postępowanie o udostępnienie informacji umarza się.

1. Post. WSA z dnia 25.08.04, sygn. II SAB/Wa 145/04. Jeżeli wniosek strony złożony na podstawie art. 14 ust. 1 uodip zawierał prośbę o "wydanie" dokumentów, a nie przesłanie ich pocztą, to organ informując stronę, że dokumenty są do obioru w sekretariacie organu uczynił zadość ww. przepisowi.
2. Wyrok WSA 22.08.2007, sygn. II SA/Wa 1048/07. Gdy wnioskodawca, ustosunkowując się do wezwania, o którym mowa w art. 14 ust. 2 uodip, nie wykaże istnienia interesu publicznego, wtedy organ powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia żądanej informacji.

Art. 15. 1. Jeżeli w wyniku udostępnienia informacji publicznej na wniosek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, podmiot obowiązany do udostępnienia ma ponieść dodatkowe koszty związane ze wskazanym we wniosku sposobem udostępnienia lub koniecznością przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, podmiot ten może pobrać od wnioskodawcy opłatę w wysokości odpowiadającej tym kosztom.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, powiadomi wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek.

1. Wyrok WSA z dnia 08.04.10, sygn. II SA/Lu 44/10. Przepis art. 15 ust. 1 uodip nie daje organowi uprawnienia do określania ryczałtowej stawki za dodatkową pracę pracownika wykonującego dodatkowe czynności przy ustalaniu informacji publicznej. Przepis ten nie uprawnia rady powiatu do ustalenia opłaty, bowiem zezwala jedynie na pobieranie rzeczywistych kosztów powstałych w przypadku udzielania informacji publicznej w szczególny sposób.
2. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 30.04.07 r. sygn. II SAB/Wa 60/06. Organ obowiązany jest uprzednio poinformować stronę o wysokości opłaty, a udostępnienie informacji następuje dopiero po upływie 14 dni od daty powiadomienia, chyba że strona w tym terminie zmieni swój wniosek w jego zakresie lub formie. Powiadomienie o wysokości opłaty jest obligatoryjnym i wstępnym etapem postępowania. Takie rozwiązanie gwarantuje pewność działania podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji, nie pozostawia go w niepewności, co do konieczności i zakresu realizacji obowiązku udostępnienia informacji w sposób wskazany we wniosku, a także nie wyłącza możliwości zmiany lub wycofania wniosku przez zainteresowany podmiot

Art. 16.1. Odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji.

2. Do decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:

1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,

2) uzasadnienie decyzji o odmowie udostępnienia informacji zawiera także imiona, nazwiska i funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra, o których mowa w art. 5 ust. 2, wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji.

1. **Wyrok WSA w Warszawie z 2008-04-07, sygn. II SAB/Wa 138-141/07.** WSA zauważył, że użyte w uodip określenie, zgodnie z którym informację publiczną udostępnia lub odmawia udostępnienia organ, nie oznacza, że organ nie może tego uczynić poprzez pracownika podległego mu urzędowi. Zgodnie z art. 268a Kpa, na który wskazuje skarżąca, organ administracji publicznej może w formie pisemnej upoważniać pracowników kierowanej jednostki organizacyjnej do załatwiania spraw w jego imieniu w ustalonym zakresie, a w szczególności do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień i zaświadczeń. Żaden z przepisów uodip nie nakłada na organ obowiązku udzielenia upoważnienia, o którym mowa w przytoczonym przepisie, do przekazania wnioskodawcy żądanej informacji publicznej. Oczywistym jest, że upoważnienie takie byłoby niezbędne w przypadku, gdyby organ wydał decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej, czy też inne rozstrzygnięcie, dla którego niezbędne byłoby posiadanie wymaganego prawem upoważnienia.
2. **Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23.10.09., sygn. II SAB/Po 47/09.** Celem uodip jest zagwarantowanie wnioskodawcy prawa do informacji publicznej w określonym terminie, w postępowaniu nie objętym, co do zasady regulami kodeksu postępowania administracyjnego. Tylko bowiem w art. 16 tej ustawy prawodawca nakazał stosowanie postanowień powołanego Kodeksu, a zatem wyłącznie w odniesieniu do postępowań poprzedzających wydanie decyzji odmawiającej udostępnienia informacji i decyzji umarzającej postępowanie w trybie art. 14 ust. 2. W konsekwencji w orzecznictwie jak i piśmiennictwie jednolicie przyjmuje się, że do czynności materialnoteknicznej polegającej na udzieleniu informacji publicznej nie ma zastosowania ustawa - Kodeks postępowania administracyjnego. Z woli ustawodawcy udostępnienie informacji publicznej winno nastąpić szybko i sprawnie bez potrzeby zachowania sformalizowanych reguł kodeksowych.
3. **WYROKI WSA w Warszawie z dnia 26.04.2007r., sygn. II SA/Wa 162/07; NSA w Gdańsku z dnia 17.12.03 r., sygn. II SA/Gd 1153/03; NSA w Warszawie z dnia 25.03.03 r., sygn. II SA 4059/02.** W razie przyjęcia przez organ, że żądana informacja nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy, należy za dopuszczalną przyjąć formę udzielenia w tym zakresie odpowiedzi na piśmie z uzasadnieniem wyrażonego poglądu, bez potrzeby wydawania decyzji administracyjnej aczkolwiek w orzecznictwie sądowoadministracyjnym stanowisko to nie jest jednolite (np. wyroki: WSA w Poznaniu z dnia 29 grudnia 2007r., sygn. akt II SA/Po 656/07, LEX nr 368417; WSA w Warszawie z dnia 16 stycznia 2004r., sygn. akt SAB 325/03, LEX nr 162287; postanowienie WSA w Warszawie z dnia 25 stycznia 2007r., sygn. akt II SA/Wa 1932/06, LEX nr 162287, które przyjmują konieczność wydania także w takim przypadku decyzji administracyjnej).
4. **Wyrok WSA z 5 lipca 2007 r., sygn. I SAB/Wa 19/0, wyrok NSA z dnia 11.12.02 r., sygn. II SA 2867/02.** Obowiązek wydania decyzji administracyjnej ustawodawca przewidział natomiast tylko w takim wypadku, gdy informacja, której udostępnienia żąda określony podmiot jest informacją publiczną, lecz organ odmawia jej udostępnienia. Jeżeli żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ powinien powiadomić podmiot żądający udostępnienia informacji pismem, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa
5. **Teza nr 1 wyroku NSA w Warszawie z dnia 25 marca 2003r. (II SA 4059.02 niepubl.), wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2007r. (II SA/Wa 162/07, niepubl).** Uodip stanowiąc generalną zasadę udostępniania informacji publicznej, przewiduje jednocześnie różne sposoby rozpoznania wniosku o udostępnienie informacji. I tak możliwe jest jej udostępnienie, wymienione w art. 7 ust. 1 tej ustawy, jak również odmowa udostępnienia informacji w trybie art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie, czy też stwierdzenie przez organ, iż żądane informacje nie stanowią informacji publicznej i wówczas organ powiadamia jedynie wnoszącego, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa.
6. **Wyrok WSA w Szczecinie z dnia 01.04.09., sygn. II SAB/Sz 23/08.** W sytuacji, gdy organ administracji publicznej nie dysponuje żądanymi informacjami, nie wydaje decyzji, ponieważ nie ma do tego podstaw prawnych, ale zobowiązany jest do wyjaśnienia wnioskodawcy, że z uwagi na ich brak nie ma fizycznej możliwości ich udostępnienia.
7. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 01.04.09, sygn. II SAB/Wa 3/09.** Nie istnieje żaden przepis w KPA, który może stanowić samodzielną podstawę prawną do zakończenia postępowania wszczętego w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej. Ustawa o dostępie do informacji publicznej jest szczególną samodzielną regulacją prawną, która określa i wymienia formy zakończenia postępowania. Przewiduje ona zasady, tryb oraz terminy udostępniania informacji publicznej. Jedynie w ściśle określonych przez nią sytuacjach zastosowanie znajdują przepisy k.p.a.
8. **Wyrok WSA z dnia 05.07.07 r., sygn. II SAB/Wa 19/07, wyrok NSA z dnia 11.12.02 r., sygn. II SA 2867/02.** Jeżeli żądanie nie dotyczy informacji publicznej, organ powinien powiadomić podmiot żądający udostępnienia informacji pismem, że jego wniosek nie znajduje podstaw w przepisach prawa

9. **Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 19.03.09, sygn. II SAB/Bk 70/08.** Zgodnie z art. 1 ust. 2 uodip, przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmiennie zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi. Oznacza to, że pewne rodzaje informacji publicznej mogą być ujawnione tylko w specjalnym trybie bądź na odmiennych zasadach. Dotyczy to również informacji wymienionych w art. 6 ustawy. W takiej sytuacji zawiadamia się jedynie wnioskodawcę pismem, iż żądana informacja nie może być udostępniona w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, chyba że wspomniane przepisy szczególne przewidują stosowanie k.p.a.
10. **Wyrok WSA w Warszawie z dnia 04.03.09, sygn. II SAB/Wa 143/08.** Decyzja odmawiająca udostępnienia informacji publicznej może być wydana wówczas, gdy chodzi o informację mieszczącą się w zakresie przedmiotowym i podmiotowym ustawy o dostępie do informacji publicznej. Odmowa informacji następuje jednak z uwagi na ochronę danych osobowych, tajemnicę zawodową, służbową, państwową, skarbową, statystyczną czy inną tajemnicę ustawowo chronioną bądź prawo do prywatności (por. art. 1, art. 4, art. 6, art. 16 i art. 22 ustawy) - wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 grudnia 2002 r., sygn. akt II SA 3301/02, Monitor Prawniczy 2003, nr 5, poz. 195. Tylko w powyżej określonych przypadkach, ustawodawca przewidział stosowanie przepisów Kpa. Oznacza to, że nawet jeżeli organ (Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji) uznał, że nie jest właściwy w sprawie, to przekazanie wniosku skarżącego o udzielenie informacji publicznej do organu właściwego (Komendanta Głównego Policji) było nieskuteczne, gdyż wykraczało poza regulacje zawarte w ustawie o dostępie do informacji publicznej
11. **Wyrok WSA w Gliwicach z dnia 03.03.09, sygn. IV SAB/GI 24/08.** Do rozważenia pozostaje kwestia wykorzystania w omawianym zakresie postanowień art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Mocą przywołanego przepisu organ administracji publicznej wzywa stronę do uzupełnienia braków formalnych podania w terminie siedmiu dni pod rygorem pozostawienia podania bez rozpoznania. W świetle poczynionych ustaleń przyjdzie zważyć, czy w sprawach informacji publicznej wniosek osoby ubiegającej się o jej udostępnienie musi spełniać wszystkie powyżej przedstawione wymogi, czy też jak dowodzi to skarżąca, wychodząc z dostępności do informacji publicznej nie musi on spełniać wszystkich przywołanych wymogów. Ze stanowiskiem skarżącej nie można się zgodzić, albowiem dla podania o udostępnienie informacji publicznej ustawodawca nie wprowadził łagodniejszych rygorów, a tym samym strona takiego postępowania obowiązana jest do postępowania w myśl regulacji zamieszczonej we wskazanym akcie. Oznacza to, że skarżąca składając podanie do organu w drodze elektronicznej obowiązana była do respektowania postanowień art. 63 ust. 3a Kodeksu postępowania administracyjnego, czego w rozpatrywanej sprawie nie uczyniła. Zatem organ administracji zetknął się z podaniem nie podpisanym i nie spełniającym wymogów wynikających z przepisów prawa. W tej sytuacji organ mógł pozostawić je bez rozpoznania.

Art. 17. 1. Do rozstrzygnięć podmiotów obowiązanych do udostępnienia informacji, niebędących organami władzy publicznej, o odmowie udostępnienia informacji oraz o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio.

2. Wnioskodawca może wystąpić do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołania.

1. wyrok WSA z dnia 24.03.06, sygn. II SAB/Wa 1/06 - W przypadku skargi na bezczynność podmiotu niebędącego organem administracji publicznej w przedmiocie dostępu do informacji publicznej stronie nie przysługuje na drodze administracyjnej żaden środek zaskarżenia.

Art. 18. 1. Posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów są jawne i dostępne.

2. Posiedzenia kolegialnych organów pomocniczych organów, o których mowa w ust. 1, są jawne i dostępne, o ile stanowią tak przepisy ustaw albo akty wydane na ich podstawie lub gdy organ pomocniczy tak postanowi.

3. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, są obowiązane zapewnić lokalowe lub techniczne środki umożliwiające wykonywanie prawa, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3. W miarę potrzeby zapewnia się transmisję audiowizualną lub teleinformatyczną z posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1.

4. Ograniczenie dostępu do posiedzeń organów, o których mowa w ust. 1 i 2, z przyczyn lokalowych lub technicznych nie może prowadzić do nieuzasadnionego zapewnienia dostępu tylko wybranym podmiotom.

1. Wyrok WSA z dnia 04.08.09, sygn. IV SAB/Wr 41/09. Regulację art. 18 ust. 2 uodip. należy interpretować w kontekście konstytucyjnych zasad i norm, co oznacza wykładnię rozszerzającą unormowania zawarte w Uodip. W myśl Konstytucji RP, w państwie demokratycznym, zasadniczo działalność organów realizujących zadania publiczne jest jawna. Wyrażone zaś w art. 61 Konstytucji prawo do informacji zawiera w swej treści uprawnienie do żądania informacji o funkcjonowaniu szeroko pojętych instytucji publicznych (...). Organy pomocnicze (opiniodawczo-doradcze) w wielu przypadkach wypracowują pewne koncepcje lub stanowiska, które następnie są realizowane przez organy administracji publicznej. Tym samym także działalność tych organów jest jawna - transparentna, a protokoły z ich posiedzeń bądź stenogramy stanowią informację publiczną w rozumieniu uodip i powinny być udostępniane.

Art. 19. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, sporządzają i udostępniają protokoły lub stenogramy swoich obrad, chyba że sporządzą i udostępnią materiały audiowizualne lub teleinformatyczne rejestrujące w pełni te obrady.

1. Wyrok WSA z dnia 10.01.04, sygn. II SA/Kr 1356/04. Ustawodawca inaczej traktuje dostęp do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, gdyż nie obwarowuje tego dostępu w art. 7 ust. 1 pkt 3 ani też w art. 19 rozmaitymi formalnościami, jak to ma miejsce w przypadku informacji publicznych, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 10 i art. 11 tej ustawy. Jest to oczywiste, gdyż skoro istnieje bezpośredni dostęp do tych posiedzeń w postaci wstępu na nie, to brak podstaw, aby nie udostępniać niezwłocznie materiałów dokumentujących te posiedzenia.

Art. 20. Przepisy art. 18 i 19 stosuje się odpowiednio do pochodzących z powszechnych wyborów kolegialnych organów jednostek pomocniczych jednostek samorządu terytorialnego i ich kolegialnych organów pomocniczych.

Art. 21. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniu o udostępnienie informacji publicznej stosuje się, z zastrzeżeniem przypadku, o którym mowa w art. 22, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270), z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi,**
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.**

1. Uchwała NSA z dnia 04.02.08, sygn. I OPS 3/07. W art. 3 § 2 pkt 4 ppsa mowa jest o aktach lub czynnościach z zakresu administracji publicznej innych niż decyzje i postanowienia wydawane w administracyjnych postępowaniach jurysdykcyjnych. To zdaje się wyraźnie wskazywać, że chodzi o sprawy indywidualne, podobnie jak w przypadku spraw załatwianych w drodze decyzji administracyjnej, tyle tylko, że w sprawach tych nie orzeka się w drodze decyzji administracyjnej, lecz mogą być podejmowane akty lub czynności dotyczące określonych adresatów. Jak decyzja czy postanowienie administracyjne są kierowane do konkretnych podmiotów, tak akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4, są kierowane przez organ administracji publicznej również do konkretnych podmiotów. Z omawianego przepisu można wnosić, iż wolą ustawodawcy było objęcie kontrolą sądu administracyjnego tych prawnych form działania administracji publicznej, które mogą być i są podejmowane przez organy administracji publicznej w stosunku do podmiotów administrowanych, w sprawach, dla których załatwienia nie jest przewidziana forma decyzji lub postanowienia administracyjnego. Akt lub czynność podejmowane są w sprawie indywidualnej w tym znaczeniu, że jej przedmiotem jest określony i zindywidualizowany stosunek administracyjny (uprawnienie lub obowiązek), którego źródłem jest przepis prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 22. 1. Podmiotowi, któremu odmówiono prawa dostępu do informacji publicznej ze względu na wyłączenie jej jawności z powołaniem się na ochronę danych osobowych, prawo do prywatności oraz tajemnicę inną niż państwowa, służbowa, skarbowa lub statystyczna, przysługuje prawo wniesienia powództwa do sądu powszechnego o udostępnienie takiej informacji.

2. Podmiot, którego dotyczy wyłączenie informacji publicznej, ma interes prawny w przystąpieniu w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej.

3. Sądem właściwym do orzekania w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę podmiotu, który odmówił udostępnienia informacji publicznej.

Art. 23. Kto, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi, nie udostępnia informacji publicznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

1. Post. SN z dnia 20.07.07, sygn. III KK 74/07. Przepis art. 23 uodip penalizuje zachowanie polegające na nieudostępnieniu jakiegokolwiek informacji o tym charakterze, nie zaś tylko takiej informacji publicznej, którą charakteryzuje przymiot większej wagi. Okoliczności, odnoszące się do wartości (wagi, znaczenia) nieudzielonej oskarżycielowi posiłkowej informacji publicznej, mieszczą się w zakresie elementów przedmiotowych rozważanego czynu, wyznaczających - wraz z innymi przesłankami, także z zakresu strony podmiotowej - stopień jego szkodliwości społecznej.